

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320010088
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2021 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania krajského prokurátora a obžalovaného H. U. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/15/2020 zo dňa 27.11.2020.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/15/2020 zo dňa 27.11.2020 bol obžalovaný H. U. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 03.10.2018 v čase o 07.09 hod. na ceste v obci G., okr. Z. v osobnom motorovom vozidle zn. Mazda3, EČV Z čiernej farby, v čase služobného voľna, kedy bol zastavený a kontrolovaný hliadkou mobilnej zásahovej jednotky PZ RHCP Sobrance, v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 1, 2, 7 a 11, § 10 ods.1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších zmien a doplnkov, prepravoval cigarety v spotrebiteľskom balení, značiek JIN LING a Golden gate červené a modré balenie v celkovom množstve 3.960 krabičiek á 20 kusov, teda 79.200 kusov cigariet o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm, bez označenia kontrolnou známkou, čím spôsobil Slovenskej republike škodu na spotrebnej dani z tabakových výrobkov v sume 7.860,59 eura,

2/ od nezistenej doby do 04.10.2018 v hospodárskej budove - kôlni na dvore rodinného domu v obci R. č. XX, okr. Z. v rozpore s ustanoveniami § 9 ods. 1, 2, 7 a 11, § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších zmien a doplnkov, prechovával cigarety v spotrebiteľskom balení, značiek JIN LING v celkovom množstve 2.000 krabičiek á 20 kusov, teda 40.000 kusov cigariet o dĺžke tabakového povrazca do 80 mm, bez označenia kontrolnou známkou, čím spôsobil Slovenskej republike škodu na spotrebnej dani z tabakových výrobkov v sume 3.957, 80 eura,

za čo mu bol podľa § 279 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 2, 3, § 36 písm. j) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienenečne odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 24 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení proti všetkým výrokom a krajský prokurátor napadol odvolaním rozsudok dňa 01.12.2020 proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Obžalovaný predložil dôvody odvolania prostredníctvom svojho obhajcu. V nich po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku uviedol, že odvolanie podáva nielen proti výroku o vine a treste, ale aj

pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzali. Namietal predovšetkým nezákonnosť prehliadky motorového vozidla, nezákonnosť prehliadky iných priestorov, a keďže nemohol vypovedať v konaní pred súdom, preto navrhol vypočuť ho v odvolacom konaní. K nezákonnosti prehliadky motorového vozidla uviedol, že jeho vozidlo bolo podľa výpovede príslušníkov hliadky zastavené z dôvodu, že nemalo zapnuté stretávacie svetlá, pričom žiadali od neho, aby otvoril kufr a zadnú časť motorového vozidla. Zo spisového materiálu vyplýva, že pri prehliadke motorového vozidla policajti postupovali podľa § 23 ods. 2 písm. a) zákona o policajnom zbore. Dôvodom zastavenia motorového vozidla bolo spáchanie priestupku, preto nebolo prípustné vykonať prehliadku jeho vozidla či už podľa zákona o policajnom zbore alebo podľa trestného poriadku, keďže spáchanie priestupku nie je legitímnym dôvodom na realizáciu takéhoto úkonu. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by mali príslušníci PZ, ktorí zastavili vozidlo, pri prednesení prvej výzvy na otvorenie kufru akékoľvek podozrenie na trestnú činnosť spojenú s motorovým vozidlom a teda neboli splnené predpoklady na postup podľa § 23 ods. 2 písm. a) zákona o policajnom zbore. Postupu podľa zákona o policajnom zbore bránili aj ďalšie skutočnosti vyplývajúce z vyšetrovacieho spisu. Vo vyšetrovacom spise sa nachádza Úradný záznam z 3.10.2018 spísaný vyšetrovateľom MV SR sekcia kontroly a inšpekčnej služby, z ktorého vyplýva, že mali byť preverované informácie o spolupráci príslušníkov PZ zaradených na oddelenia hraničnej kontroly, že by mali spolupracovať s prevádzачskými skupinami pôsobiacimi v tomto teritóriu.

V tejto súvislosti je potrebné poukázať na vzťah zákona o policajnom zbore a trestného poriadku, kde trestný poriadok je vo vzťahu k zákonu o policajnom zbore v pomere špeciality, a teda pokiaľ existuje podozrenie z trestnej činnosti, v žiadnom prípade nesmú byť úkony vykonané inak, ako pri rešpektovaní všetkých práv obhajoby, čo zaručuje len Trestný poriadok. S poukazom na existenciu týchto podozrení teda nebolo možné voči nemu postupovať podľa § 23 ods. 2 zákona o policajnom zbore, ale príslušníci PZ mohli postupovať výlučne podľa trestného poriadku, a to prípadne aj za použitia § 103 Trestného poriadku.

Záveru okresného súdu, že postup hliadky bol v súlade so zákonom podľa § 9 ods. 1 a § 23 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore v znení neskorších zmien je v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Z výpovedí oboch svedkov Ľ. O. a J. Z. nevyplýva žiadna okolnosť, ktorou by bolo možné odôvodniť to, že predniesli prvú požiadavku, resp. výzvu, ktorou sa dožadovali prehliadky motorového vozidla obžalovaného, vrátane otvorenia kufru vozidla. Obidvaja svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný začal byť nervózny až po tom, čo sa dožadovali prehliadky motorového vozidla. Nie je teda pravdivý záver okresného súdu o tom, že títo svedkovia požadovali prehliadku motorového vozidla na základe toho, že obžalovaný sa správal nervózne a nepretržite opakoval, že sa ponáhľa, nakoľko obaja zhodne uviedli, že z dôvodu, že sa správal nervózne a nepretržite opakoval, že sa ponáhľa, na tejto požiadavke až následne trvali.

Rovnako skutočnosť, že obžalovaný po zastavení jeho vozidla príslušníkmi PZ sa týmto preukázal služobným preukazom a uviedol im, že sa ponáhľa, ktorá mala podľa záverov Okresného súdu odôvodňovať služobný zákrok v podobe následného vykonania prehliadky batožinového priestoru, nemožno vyvodiť z výpovedí týchto svedkov. Túto skutočnosť, si v podstate len „domyslel“ samotný okresný súd, a to bez toho, aby táto priamo vyplývala z výpovedí týchto svedkov. Svedkovia sa žiadnym spôsobom nevyjadrili k tomu, čo bolo dôvodom ich prvej požiadavky, resp. výzvy na prehliadku motorového vozidla, a bez ich jednoznačného vyjadrenia ohľadom tejto skutočnosti nie je konajúci súd oprávnený si sám dotvárať skutkový stav v podstate len hypotetickými úvahami. Navyše, okresný súd sa žiadnym spôsobom ani nevysporiadal s tým, z akého dôvodu by malo byť preukázanie sa služobným preukazom a uvedenie, že sa obžalovaný ponáhľa, tak vážnym dôvodom, že by samo o sebe vyvolávalo podozrenie, že používaním dopravného prostriedku, na dopravnom prostriedku alebo v súvislosti s dopravným prostriedkom bol spáchaný trestný čin. Je totiž úplne bežným javom, že osoby cestujúce motorovým vozidlom sa spravidla niekam ponáhľajú, ako aj to, že pre účely rýchlejšieho priebehu služobných povinností sa voči sebe navzájom preukazujú aj služobnými preukazmi.

Napokon je nutné uviesť, že okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nevysporiadal ani s ďalšou okolnosťou významnou pre rozhodnutie, a to s tým, že z vykonaného dokazovania, konkrétne z listinného dôkazu - úradného záznamu z 3.10.2018 spísaného vyšetrovateľom MV SR sekcia kontroly a inšpekčnej služby, jednoznačne vyplynuli skutočnosti, že v čase vykonania prehliadky motorového vozidla obvineného príslušníci PZ ani nemohli postupovať podľa § 23 zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore, ale v tomto čase z dôvodu, že PZ už boli známe skutočnosti o údajnej trestnej činnosti obžalovaného, mohli postupovať výlučne podľa ustanovení Trestného poriadku, ktorý bol v tomto prípade vo vzťahu k zákonu č. 171/1993 Z. z. v pomere špeciality.

Vzhľadom k zrejmej nezákonnosti prehliadky jeho motorového vozidla nemohli byť takto zabezpečené dôkazy (teda samotné motorové vozidlo ako aj jeho obsah) brané súdom vôbec do úvahy pri rozhodovaní o veci.

Namietal aj následný nezákonný postup, a to konkrétne to, že počas prehliadky iných priestorov - motorového vozidla obžalovaného podľa § 101 Trestného poriadku bolo s motorovým vozidlom manipulované a bolo presúvané bez toho, že by došlo k vydaniu alebo odňatiu tejto veci v súlade s procesnými predpismi. Táto skutočnosť má za následok minimálne to, že počet cigariet uvedený v obžalobe ako počet cigariet údajne sa nachádzajúcich v motorovom vozidle obžalovaného nebol zistený zákonným spôsobom. Z fotodokumentácie nachádzajúcej sa na č. l. 180 a nasl. vyšetrovacieho spisu, konkrétne z tej časti, kde sa vozidlo nachádzalo ešte na mieste jeho zastavenia, nemožno v zásade žiadnym relevantným spôsobom určiť počet cigariet, ktoré sa vo vozidle nachádzajú. Nemožno pritom vylúčiť skutočnosť, že tento obsah mohol byť počas prepravy vozidla, teda v čase keď vozidlo bolo bez relevantného právneho dôvodu v moci OČTK, pozmenený.

Nepopiera, že prehliadka iných priestorov bola začatá v čase na mieste, kde bolo vozidlo zastavené, teda na začiatku obce G. pri tabuli označujúcej obec v smere do Sniny. Podľa zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a pozemkov prehliadka začala o 11:17 hod. Namietá to, že motorové vozidlo bolo počas vykonávania prehliadky presunuté na OHK Zboj, a to bez prítomnosti obžalovaného a bez toho, aby bolo motorové vozidlo či veci, ktoré sa v ňom nachádzali, v tomto čase vydané, odňaté alebo inak zaistené podľa osobitných právnych predpisov. Toto je celkom zrejme aj z predmetnej zápisnice, kde sa o. i. uvádza, že „Pozn. Po zadokumentovaní miesta zadržania vozidla bolo toto za účelom počítania cigariet v kufri presunuté na OHK Zboj.“ Samotné vydanie veci - motorového vozidla bolo pritom uskutočnené až po ukončení tejto nezákonnej prehliadky o 13:30 hod.

Obžalovaný má za to, že dôsledkom tohto nezákonného postupu pri prehliadke iných priestorov - motorového vozidla nemohli byť následne žiadnym spôsobom „zlegalizované“ dôkazy zistené pri tejto prehliadke, a to ani ich následným vydaním podľa zápisnice o vydaní veci. Prehliadka „iných priestorov“ vykonaná v rozpore so zákonom je úkon neopakovateľný a výstup z takejto prehliadky ako dôkaz je nepoužiteľný pre jeho rozpor s ustanovením § 119 ods. 2 Trestného poriadku vetou prvou, v zmysle ktorej „za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona.“

Napokon namietal aj svoje priznanie ku skutku vo výpovedi z 3.10.2018. Svoje priznanie učinil pod tlakom nezákonne získaných dôkazov (nezákonná prehliadka motorového vozidla a nezákonná manipulácia s motorovým vozidlom bez toho, aby bolo zaistené na účely trestného konania) a pod nátlakom vyšetrovateľa a príslušníkov PZ, že ak sa prizná, nebude vzatý do väzby. Zároveň bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, nakoľko mu nebol poskytnutý dostatočný priestor na poradu so zvoleným obhajcom. Vychádzajú z uvedených skutočností teda nemožno prihliadať na jeho priznanie vo výpovedi v prípravnom konaní a celý tento výsluch možno považovať za nezákonný dôkaz. Okresný súd vyhodnotil tieto jeho námietky za nedôvodné s tým, že sa k trestnej činnosti, ktorá sa mu mala klásť za vinu, mal priznať nielen na výsluchu po vznesení obvinenia dňa 3.10.2018, ale aj na výsluchu pri rozhodovaní o väzbe konanom dňa 5.10.2018.

V tomto smere je nutné uviesť, že okresný súd na viacerých miestach odvíja jeho vinu predovšetkým od tej skutočnosti, že sa mal v prípravnom konaní priznať ku skutkom a uznať svoju vinu. Okresný súd teda z jeho priznania vytvoril rozhodujúci dôkaz o jeho vine.

Pokiaľ by bolo zachované jeho právo na obhajobu, teda pokiaľ by mal možnosť sa riadne poradiť s obhajcom, ako aj možnosť preštudovať si obsah vyšetrovacieho spisu, bol by sa zachoval iným spôsobom. S obhajcom mu bol však umožnený pred výsluchom len krátky telefonický rozhovor, počas ktorého mu nebol vytvorený takmer žiadny priestor na to, aby mohol odhaliť a odkonzultovať prípadnú nezákonnosť zabezpečených vecných dôkazov. Napokon, aj pokiaľ by jeho výsluch učený v prípravnom konaní bolo možné vyhodnotiť ako zákonný (čo zásadne popiera), takéto priznanie bez vecných dôkazov (nakoľko z dôvodu nezákonného postupu pri zaisťovaní vecných dôkazov na tieto nemožno vôbec prihliadať), nie je takýto dôkaz spôsobilý viesť k jeho odsúdeniu.

V konaní pred súdom nevypovedal. V rámci svojej obhajoby bol totiž rozhodnutý, že k svojej výpovedi pristúpi až po vykonaní ostatných dôkazov na záver dokazovania. Vzhľadom k tomu, že v čase posledného hlavného pojednávania dňa 27.11.2020 bola epidemiologická situácia značne nepriaznivá, obžalovaný pracoval a pracuje v Nemeckej spolkovej republike a cestovné obmedzenia by mu v prípade účasti na pojednávaní bránili počas dlhšej doby v plnení pracovných povinností v Nemeckej spolkovej republike (kde by mohol v krajnom prípade prísť až o zdroj svojho stáleho a jediného príjmu), ako aj vzhľadom k tomu, že konajúci sudca sa vyjadril, že napriek epidemiologickej situácii a vtedy platným opatreniam neodročí vytýčené pojednávanie len z dôvodu, že sa nemôže dostaviť na pojednávanie a

vypovedať, bol v konečnom dôsledku nútený súhlasiť s uskutočnením pojednávania bez jeho účasti a bol nútený upustiť od svojho výsluchu.

Navrhol preto, aby bol v súlade s § 311 ods. 4 Trestného poriadku vypočutý v odvolacom konaní, nakoľko chce vypovedať predovšetkým v súvislosti s ním tvrdenou nezákonnosťou prehliadky motorového vozidla, prehliadky iných priestorov a pozemkov a svojou výpoveďou v prípravnom konaní tesne po vznesení obvinenia.

Na základe vyššie uvedeného preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu v zmysle § 321 písm. a) a b) Tr. poriadku zrušil a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku sám rozhodol tak, že obvinený sa oslobodzuje spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. poriadku z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný; alternatívne aby po zrušení rozsudku vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie.

Krajský prokurátor napádajúc výrok o treste namietal odvolaním neuloženie trestu prepadnutia vecí, osobného motorového vozidla, ktoré bolo použité na páchanie trestnej činnosti obžalovaným. Nestotožnil sa s odôvodnením výroku o treste poukazujúc pritom na hodnotu vecí, ktorú považuje súd za nepomerne prísnu a v rozpore so zásadami ukladania trestov. Po definícii trestu prezentoval jeho funkcie v trestnom konaní v tom smere, že Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom trestu a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi, pričom sa vychádza aj z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, ktoré zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcía medzi týmito zložkami prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou a je v ňom obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne hodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne ako aj etické. Je povinnosť ukladať trest individualizovať, preto osobu páchatel'a je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom nemožno opomenúť možnosť jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. V ďalšom poukázal aj na proporcionálnosť trestu, ktorý musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a úmernosť určujú pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Z teoretického rozboru významu trestu vyplýva potreba naozajstného zásahu do sféry obžalovaného, ktorý obžalovaný reálne pocíti. A takým zásahom je práve uloženie trestu prepadnutia vecí. Už počas prípravného konania obžalovaný prišiel o prácu, je zrejmé, že z dôvodu odsúdenia za úmyselný trestný čin nebude môcť žiadnu obdobnú pozíciu vykonávať. Na druhej strane si už našiel prácu, to že si ju našiel v zahraničí zároveň znamená, že reálne sa výkon podmieneného trestu odňatia slobody, jeho správanie, jeho prevýchovy, nijakým spôsobom nedotkne, nakoľko súd je oprávnený preverovať správanie sa len na území SR. Zároveň má za to, že aj z hľadiska generálnej prevencie práve v oblastiach, kde z dôvodu blízkosti štátnej hranice sa stíhaný trestný čin môže odohrávať častejšie, je postihnutie trestom, ktorý má reálny dopad na jeho páchatel'a, dôležitým aspektom. Zároveň poukázal aj na rozsah spáchaného skutku - 11.807,- eur a hodnotu vozidla - 3.298,- eur, kde uloženie takéhoto trestu je primerané, jeho hodnota predstavuje zhruba 1/3 z rozsahu skutku. Z uvedených dôvodov má za to, že uloženie trestu prepadnutia vecí, motorového vozidla, špecifikovaného vo vyšetrovacom spise, napĺňa zásadu individuálnej aj generálnej prevencie, a zároveň nie je neprimerane prísnu. Preto navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodol o uložení trestu obžalovanému v jeho neprospech tak, že mu uloží popri treste odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu aj trest prepadnutia vecí, osobného motorového vozidla zn. Mazda, alternatívne v tejto časti vráti vec na opätovné pojednanie a rozhodnutie okresnému súdu.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzali, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade preskúmal procesný postup konajúceho súdu, ktorému neboli odvolaniami vytýkané nedostatky. Konštatuje pritom, že konajúci súd umožnil obžalovanému vyjadriť sa ku skutku, ktorý svoje právo nevyužil, umožnil mu vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhnúť vykonanie ďalších dôkazov, pričom obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu dostal aj priestor na predloženie

argumentácie o jeho nevine v záverečnej reči. Je faktom, že obžalovaný nepredniesol osobne záverečnú reč a posledné slovo, pretože hlavného pojednávania, na ktorom tak mohol urobiť, sa nezúčastnil, avšak dal súhlas na jeho vykonanie v jeho neprítomnosti (čl. 380). Obžalovaný bol zastúpený obhajcom, ktorý uplatňoval reálne jeho obhajobné práva v konaní pred súdom, preto odvolací súd nezistil porušenie jeho práv na obhajobu pokiaľ ide o postup konajúceho súdu, ktorý by odôvodňoval zrušenie napadnutého rozsudku pre procesné pochybenia.

Konajúci súd vykonal dokazovanie v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o tieto dôkazy mohol opierať svoje skutkové zistenia. V odôvodnení napadnutého rozsudku je rozvedený obsah dôkazov, ako aj ich vyhodnotenie jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach, ktoré považuje odvolací súd za súladné so zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku, pretože konajúci súd reagoval aj na uplatňované námietky obhajoby vo vzťahu k procesnej účinnosti dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní, ktoré tvoria aj podstatu odvolacích námietok. Pokiaľ ide o ustálený priebeh skutkového deja konajúcim súdom, odvolací súd sa stotožnil s vyhodnotením dôkazov vo vzťahu k nim, keďže konajúci súd logicky vysvetlil, ktorými skutočnosťami plynúcimi z dôkazov boli dokázané jednotlivé skutkové zistenia. Priznanie sa obžalovaného ku skutku 1/ bolo overené dôkazmi ako prehliadka osobného motorového vozidla, či zápisnica o vydaní vecí obžalovaným, preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení ohľadne tohto skutku.

V prípade ustálení skutkových tvrdení uvedených pod bodom 2/ konajúci súd vychádzal z rady dôkazov, predovšetkým listinných, ktoré dokumentovali činnosť nájdenia a uskladnenia cigariet bez označenia kontrolnou známkou v rodinnom dome a kôlni. Z obhliadky osobného motorového vozidla obžalovaného, zo znaleckých posudkov KEÚ Košice a tiež z výpovedí svedkov O. Z., O. Z., O. Z., O. Z. a O. G. uzavrel, že s cigaretami nájdenými v priestoroch kôlne a rodinného domu č. XX v R. manipuloval obžalovaný v deň, v ktorý bol zadržaný. Správne poukázal konajúci súd na nadväznosť dôkazov, keď trasologická stopa pochádzajúca od pneumatiky zaistená na dvore tohto rodinného domu sa zhodovala s dezénom plášťa pneumatiky z osobného motorového vozidla obžalovaného, veci nachádzajúce sa v drevárke ako plató, koberec a rezervné koleso boli identifikované ako príslušenstvo patriace k osobnému motorovému vozidlu obžalovaného so zreteľom na dobu výroby auta a tohto príslušenstva, pritom vo vozidle obžalovaného boli nájdené kľúče od visiaceho zámku nachádzajúcom sa na kôlni, kde boli nájdené ďalšie cigarety tej istej značky a v tom istom balení, čo je zrejmé nielen zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, ale aj z rozhodnutí Colného úradu Michalovce o zabezpečení vecí. Tento rad dokázaných skutočností správne vyhodnotil konajúci súd ako prechovávanie cigariet bez označenia kontrolnou známkou obžalovaným v kôlni rodinného domu č. XX v R..

Ako je to už vyššie spomenuté, konajúci súd vysvetlil dôvody, pre ktoré neakceptoval námietky obhajoby ohľadne nezákonnosti dôkazov, z ktorých vychádzal pri ustálení skutkového stavu. So zreteľom na podrobné vysvetlenie odvolací súd ich v tomto rozhodnutí nebude opakovať, ale dopĺňa ich o nasledovné úvahy.

K námietke obžalovaného ohľadne jeho priznania a k postupu vyšetrovateľa pri vykonaní jeho výsluchu odvolací súd uvádza, že obžalovaný vypovedal v prípravnom konaní nielen pred vyšetrovateľom dňa 03.10.2018, kedy sa ku skutku 1/ priznal a pred výsluchom mal možnosť kontaktovať obhajkyňu telefonicky, ktorá súhlasila s vykonaním výsluchu bez jej prítomnosti, ale aj pred sudcom pre prípravné konanie za prítomnosti obhajkyne dňa 05.10.2018, kde sa opakovane priznal k spáchaniu skutku 1/. Niet preto dôvodu spochybňovať tieto úkony, predovšetkým výsluch za účasti obhajcu obžalovaného, a neveriť priznaniu obžalovaného pri oboch úkonoch prípravného konania, keďže tieto boli vykonané v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, obžalovaný vypovedal ku skutku v podstate zhodne o okolnostiach jeho spáchania a bolo iba na rozhodnutí obžalovaného, ktorý bol riadne poučený o svojich právach, či vo veci vypovedať bude. Ak obžalovaný súhlasil s výsluchom dňa 03.10.2018 v neprítomnosti obhajcu, ktorá skutočnosť vyplýva zo zápisnice o úkone, vzdal sa tak práva na obhajcu. Na uvedené čiastočne poukázal aj konajúci súd v odôvodnení svojho rozhodnutia.

Správne preto postupoval konajúci súd, ak pri hodnotení dôkaznej situácie vychádzal aj z výpovede obžalovaného z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, pretože obe výpovede obžalovaného sú procesne účinné.

Výpovede obžalovaného nie sú zaťažené ani ťarchou nezákonného dôkazu, ako na to poukazuje obžalovaný, a to prehliadkou jeho osobného motorového vozidla, keďže táto bola zákonná, na ktorú odvoláciu námietku bude odvolací súd reagovať nižšie.

Obžalovaný navrhol, aby bol v odvolacom konaní vypočutý, ktorému návrhu vyhovené nebolo. Odvolací súd pri tomto svojom procesnom rozhodnutí vychádzal z ustanovenia § 326 ods. 5 Tr. poriadku, podľa ktorého odvolací súd môže konanie doplniť dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť. Z neho je teda zrejmé, že pokiaľ má odvolací súd dostatok dôkazov na rozhodnutie, dokazovanie nevykonáva, pretože ťažisko dokazovania spočíva v konaní pred súdom prvého stupňa, čo vyplýva aj z charakteru konania o obžalobe a jeho zásad. Odvolací súd môže doplniť dokazovanie, avšak tak koná len v prípade, ak považuje za nevyhnutné overiť si týmto postupom pochybnosti, ktoré má o dokazovanej skutočnosti, alebo zistiť pre neho okolnosť, ktorú považuje za nevyhnutnú pre rozhodnutie o odvolaní. Ak ale konajúci súd vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie vo veci, nie je dôvod dopĺňať dokazovanie v odvolacom konaní, v ktorom sa preskúmava na podnet niektoej z procesných strán odôvodnenosť a zákonnosť napadnutých výrokov.

Nemožno opomenúť tiež fakt, že obžalovaný mal možnosť vypovedať ku skutku aj na hlavnom pojednávaní dňa 28.07.2020, kedy využil svoje právo a vo veci nevypovedal, preto bola jeho výpoveď z prípravného konania prečítaná. Konajúci súd pritom postupoval v súlade s § 255 až § 258 Tr. poriadku, keď po vykonaní zákonom predpísaných úkonoch umožnil obžalovanému vyjadriť sa ku skutkom. Zaradenie výsluchu obžalovaného v procese dokazovania na začiatok má svoj význam pre stanovenie rozsahu objasnenia skutočností rozhodných pre posúdenie veci. Ak obžalovaný možnosť vypovedať nevyužil napr. z dôvodu taktiky vedenej obhajoby, znáša tak riziko, že v ďalšom, teda aj v odvolacom konaní mu nebude umožnené vo veci vypovedať. Podľa názoru odvolacieho súdu nedochádza pri tom k porušeniu práva na obhajobu, pretože toto právo obžalovaného nie je neobmedzené. Tak ako je ťažisko dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa (primerane NS SR sp. zn. 4Tdo/80/2015), tak je aj právo na obhajobu v najširšom ponímaní uplatniteľné práve v tomto štádiu trestného stíhania, pretože právo na obhajobu v materiálnom chápaní veľmi úzko súvisí s vykonávaním dôkazov, ktoré majú spochybniť alebo dokázať vinu obžalovaného. Odvolací súd nevzhladol dôležitý dôvod na výsluch obžalovaného a to aj z pohľadu obsahu uplatňovaných odvolacích námietok, ktoré korelujú s okolnosťami, ku ktorým chcel obžalovaný vypovedať. Ak bola obžalovanému dvakrát daná možnosť vyjadriť sa ku skutku (v prípravnom konaní dňa 24.05.2019 a aj v konaní pred súdom) a obžalovaný toto právo nevyužil, jeho návrh byť vypočutý odvolacím súdom bol vyhodnotený ako nedôvodný.

Obžalovaný v ďalšom namietal zákonnosť prehliadky osobného motorového vozidla, na základe čoho vyhodnotil všetky dôkazy s týmto úkonom zabezpečené za nepoužiteľné v tomto trestnom konaní.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s touto námietkou obžalovaného a vyšetrovací úkon - prehliadku osobného motorového vozidla zn. Mazda vykonanú dňa 03.10.2018 považuje za zákonnú zodpovedajúcu. O tomto úkone bola spísaná zápisnica (čl. 173 až 176), z ktorej je zrejmé, že pri prehliadke bol prítomný obžalovaný, ktorý bol pred jej začatím poučený v zmysle ustanovení § 104, § 105 a § 106 Tr. poriadku a na tomto úkone sa zúčastnil aj L. T. ako nezúčastnená osoba, čím boli dodržané podmienky stanovené v § 105 ods. 1, 2 Tr. poriadku. Aj napriek tomu, že obžalovaný vydal na výzvu podľa § 104 ods. 1 Tr. poriadku cigarety, ktorá skutočnosť je zaznamenaná v zápisnici o tomto úkone, prehliadka osobného motorového vozidla bola vykonaná a boli pri nej zaistené ďalšie veci dôležité pre trestné konanie a to predovšetkým zväzok kľúčov. Obžalovaný namietal, že k spočítaniu cigariet došlo na OHK PZ Zboj, kde sa už nenachádzal. Technické zadokumentovanie počtu spotrebiteľského balenia vydaných cigariet obžalovaným na OHK PZ, kde bolo vozidlo presunuté od obce Kolbasov za účelom ich spočítania, nemá podstatný vplyv na zákonnosť úkonu. O správnosti rozsahu zaistených cigariet nie sú pochybnosti predovšetkým z dôvodu, že k tomuto úkonu bola prizvaná aj nezúčastnená osoba, ktorej prítomnosť garantuje správnosť údajov uvedených v zápisnici o úkone. Dôležitým pre posúdenie zákonnosti úkonu je, čo vyplýva zo zápisnice o úkone, že postup stanovený procesným predpisom pri namietanom úkone bol dodržaný, pričom tento sa vykonal po vydaní príkazu na prehliadku iných priestorov z 03.10.2018.

Obžalovaný tiež v súvislosti s vykonaním prehliadky jeho osobného motorového vozidla namietal i to, že policajná hliadka, pokiaľ bol zastavený z dôvodu porušenia pravidiel v cestnej premávke, teda že sa dopustil priestupku, nemala oprávnenie na prehliadku vozidla. Ani s týmto názorom odvolateľa sa odvolací súd nestotožnil a poukazuje na zistenie, že svedkovia L. O. a J. Z. boli v službe, v

rámci ktorej si plnili viac povinností, jednak mali preverovať informácie o cezhraničnej trestnej činnosti a informácie možnej protiprávnej činnosti príslušníkov OHK PZ a jednak to boli všeobecné úlohy vyplývajúce zo zákona o policajnom zbore. To znamená, že hliadka mala presne vymedzenú úlohu v pohraničnom pásme a dopredu naplánované stanovišťa na plnenie hliadkovej činnosti, v dôsledku čoho mala oprávnenie podľa vlastnej úvahy zastaviť akékoľvek vozidlo a skontrolovať ho podľa § 23 ods. 2 písm. b) zák. č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore (v ďalšom zákon o policajnom zbore), čo bolo prioritou pri plnení úloh. Ak hliadka zistila spáchanie priestupku, bola oprávnená toto vozidlo zastaviť v zmysle § 23 ods. 1 zák. č. o policajnom zbore, a požadovať vysvetlenie podľa § 17 ods. 1 zákona o policajnom zbore. Uvedené teda umožňuje uzavrieť, že plnenie úloh hliadkovej činnosti opodstatňovalo postup, ktorý bol použitý a tento je plne v súlade so zákonom.

Námietka obžalovaného, že konajúci súd neprihliadal na obsah úradného záznamu z 03.10.2018, je neopodstatnenou, keďže úradný záznam nie je listinným dôkazom, ale iba dokumentuje obsah získaných informácií. Z úradného záznamu, na ktorý obžalovaný poukazuje, vyplývajú okolnosti z jeho zadržania, čiže ide o záznam vyhotovený po zadržaní obžalovaného a dokumentujúci informácie, že obžalovaný mal spáchať trestný čin a vec sa má odovzdať na realizáciu trestného stíhania.

Prezentované úvahy boli podkladom pre záver, že odvolacie námietky obžalovaného týkajúce sa nezákonnosti postupu orgánov činných v trestnom konaní odvolací súd posúdil ako nedôvodné, čo malo za následok vyvrátenie jeho tvrdení o tom, že dôkazy z nich pochádzajúce sú nepoužiteľné. Dôkazy zaistené pri prehliadke motorového vozidla sú procesne použiteľné a možno o nich opierať skutkové tvrdenia.

Už len na okraj z pohľadu uplatňovaných námietok odvolací súd k prehliadke motorového vozidla poznamenáva, že je nelogickým, aby kľúče od kôlne nájdené v aute tam dávali kriminalistický technik, či vyšetrovateľ zúčastňujúci sa na úkone, ktorí k nim nemali prístup. A nie je uveriteľným, že obžalovaný ako príslušník hraničnej polície nemal vedomosť o tom, ako nakladať s nájdenými cigaretami bez označenia s kontrolnými známkami.

Namietané skutkové tvrdenia uvedené vo výroku o vine sú v dostatočnom rozsahu a bez rozumných pochybností preukázané. Popísané konanie obžalovaného napĺňa znaky pokračovacieho prečinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru podľa § 279 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona, keďže prechovávaním a prepravovaním cigariet bez kontrolných známkov spôsobil väčšiu škodu.

Konajúci súd obžalovanému za uvedený prečin, za ktorý zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody na 1 až 5 rokov, uložil trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na dobu 24 mesiacov s prihliadnutím na spôsob spáchania činu a jeho následok, na zavinenie, na prevahu poľahčujúcich okolností, keďže obžalovanému bola priznaná iba jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j), že pred spáchaním tohto prečinu viedol riadny život, na hodnotenie osoby obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Takto uložený trest podľa jeho názoru dosiahne účel trestu vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona a to aj bez uloženia trestu prepadnutia veci - osobného motorového vozidla zn. Mazda patriace obžalovanému.

S takto uloženým trestom sa stotožnil aj odvolací súd a považuje ho za dostatočný a spravodlivý so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Obžalovaný podľa odpisu registra trestov doposiaľ súdne trestaný nebol, preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov v upravenej trestnej sadzbe v rozmedzí od 1 roka do 3 rokov 8 mesiacov za použitia ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona pri prevahe poľahčujúcich okolností, keďže priťažujúce okolnosti zistené neboli, je trestom zabezpečujúcim účel vymedzený v § 34 ods. 1 Tr. zákona. U obžalovaného ide o jeho prvé odsúdenie za úmyselný trestný čin, čo by zodpovedalo uloženiu trestu na dolnej hranici, avšak vzhľadom k tomu, že obžalovaný v čase spáchania prečinu bol príslušníkom polície a mal chrániť štátne záujmy a nie ich porušovať, zvýraznenie závažnosti prečinu našlo svoj odraz vo zvýšenej výmere trestu odňatia slobody.

Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom konajúceho súdu, že nie je potrebné ukladať trest prepadnutia osobného motorového vozidla patriaceho obžalovanému, ktoré bolo použité pri páchaní trestnej činnosti. Miera závažnosti prečinu, i keď je v posudzovanom prípade zvýraznená osobou páchatela, nie je taká vysoká, čo sa odráža aj v trestnej sankcii ustanovenej zákonom. Preto správne konajúci súd vyhodnotil

dôvod uvedený v § 60 ods. 6 písm. b) Tr. zákona ako dôvod, že ustanovenie § 60 ods. 1 Tr. zákona sa pri ukladaní trestu prepadnutia veci nepoužije. Uloženie trestu prepadnutia veci popri uložení trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu by bolo neprimerane prísny trestom, keďže ide o uloženie trestu za prečin.

Námietka prokurátora, že výkon podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody sa nijako obžalovaného nedotkne z dôvodu, že pracuje v zahraničí, nemá svoje opodstatnenie. Obžalovaný T. U. naďalej žije na území SR a skutočnosť, že pracuje mimo jeho územia nemá vplyv na zníženie účelu uloženého trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, pretože práve počas skúšobnej doby má obžalovaný svojím správaním preukázať, že výkon trestu s obmedzením osobnej slobody nie je nevyhnutným na jeho nápravu. Ak by sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe trestného činu na území iného členského štátu v EÚ, na toto odsúdenie v zmysle § 7b Tr. zákona možno prihliadať pri rozhodovaní o ne/osvedčení sa podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona.

Tak ako na to správne poukázal aj prokurátor, obžalovaný už počas prípravného konania prišiel o zamestnanie v štátnej službe, čo je preňho ďalším postihom a v rámci generálnej prevencie aj dôležitým hľadiskom pri páchaní obdobnej trestnej činnosti osobami v jeho postavení.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd nevyhovel odvolaniam obžalovaného a prokurátor, keďže ich považoval za nedôvodné a ako také ich postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.